

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k tématu Ochrana nezletilých migrantů bez doprovodu v Evropě**(stanovisko z vlastní iniciativy)**

(2020/C 429/04)

Zpravodajka: **Ozlem YILDIRIM (FR-II)**

Rozhodnutí plenárního shromáždění	20. 2. 2020
Právní základ	čl. 32 odst. 2 jednacího řádu stanovisko z vlastní iniciativy
Odpovědná sekce	Zaměstnanost, sociální věci, občanství
Přijato v sekci	9. 7. 2020
Přijato na plenárním zasedání	18. 9. 2020
Plenární zasedání č.	554
Výsledek hlasování	215/1/5
(pro/proti/zdrželi se hlasování)	

1. Návrhy a doporučení

- 1.1 EHSV opětovně doporučuje, aby měla zásada „nejlepšího zájmu dítěte“ přednost před veškerým vnitrostátním i mezinárodním právem.
- 1.2 EHSV vybízí Evropskou unii k vytvoření soudržného a harmonizovaného přístupu k ochraně nezletilých cizinců bez doprovodu v Evropě.
- 1.3 EHSV poukazuje na své znepokojení ohledně situace nezletilých cizinců bez doprovodu, kteří patří mezi nejzranitelnější osoby v souvislosti s migrací a jsou vystaveni zvýšenému riziku porušování svých základních práv.
- 1.4 EHSV opakuje svoji výzvu členským státům, aby zajistily, že děti v neregulárním postavení budou vnímány a chráněny jako děti, a to zejména na úrovni vnitrostátních systémů pro ochranu dětí.
- 1.5 EHSV vybízí členské státy, aby předcházely veškerému násilí páchanému na dětských migrantech, a to vytvořením bezpečných, legálních a řádných migračních tras.
- 1.6 EHSV znovu připomíná ⁽¹⁾ absolutní zákaz zajišťování dětí bez ohledu na jejich administrativní situaci. Tuto praxi důrazně odsuzuje a připomíná, že porušuje Úmluvu o právech dítěte.
- 1.7 V zájmu účinné ochrany nezletilých cizinců bez doprovodu EHSV vybízí členské státy, aby přidělovaly potřebné prostředky na veřejné služby a nabízely uzpůsobené služby, zejména prostřednictvím specializované odborné přípravy a posílení kapacit odborníků na ochranu dětí.
- 1.8 EHSV vyzývá Evropskou komisi, aby vypracovala směrnici o ochraně nezletilých cizinců bez doprovodu, která by sloužila nejlepšímu zájmu dítěte.
- 1.9 EHSV připomíná, že každému nezletilému cizinci bez doprovodu musí být co nejdříve a až do jeho plnoletosti přidělen příslušný opatrovník, který musí být informován o všech rozhodnutích, jež se nezletilého cizince týkají, a pomáhat mu po celou dobu řízení. Tento opatrovník musí vždy jednat v zájmu dítěte a nesmí být ve střetu zájmu s vnitrostátními službami na ochranu dětí.

⁽¹⁾ Stanovisko EHSV k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se zrušuje rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV (Úř. věst. C 48, 15.2.2011, s. 138).

1.10 EHSV připomíná, že v souladu se zásadou „presumpce nezletilosti“ musí být mladý člověk, který se prezentuje jako nezletilá osoba, za nezletilou osobu považován až do rozhodnutí soudu příslušného k posouzení této záležitosti.

1.11 EHSV vyzývá členské státy, aby nezletilost posuzovaly na základě souboru ukazatelů, přičemž v první řadě by se mělo jednat o prohlášení dotčené osoby, předložené doklady o osobním stavu, pohovory s dotčenou osobou vedené příslušnými odborníky a případně ověření pravosti dokladů o osobním stavu.

1.12 EHSV vyzývá, aby se zcela upustilo od kostních testů, protože nejsou zcela spolehlivé. EHSV má za to, že nemáme-li spolehlivé ověřovací prostředky, neznamená to, že musíme využívat prostředky, o nichž je známo, že jejich výsledky jsou přibližné.

1.13 Je obtížné zabývat se v tomto stanovisku všemi otázkami a zásadami souvisejícími s nezletilými cizinci bez doprovodu, EHSV proto navrhuje provést sérii navazujících studií zaměřených na konkrétní dílčí témata.

2. Souvislosti

2.1 Nezletilým cizincem bez doprovodu se rozumí „státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti mladší osmnácti let“, která „vstupuje na území členských států bez doprovodu dospělé osoby, jež za ni podle právních předpisů nebo praxe dotyčného členského státu odpovídá, a to po dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči takové osoby“ nebo „která je ponechána bez doprovodu po vstupu na území členských států“⁽²⁾.

2.2 Nezletilí cizinci bez doprovodu se nacházejí ve všech členských státech EU, ale v roce 2019 bylo 60 % z jejich celkového počtu zaregistrováno ve čtyřech zemích (v Řecku, Německu, Belgii a Nizozemsku). V roce 2019 bylo 13 800 žadatelů o azyl žádajících o mezinárodní ochranu v 27 členských státech Evropské unie považováno za nezletilé osoby bez doprovodu. Na úrovni EU představovali nezletilí cizinci bez doprovodu 7 % všech žadatelů o azyl mladších 18 let. Většinu z nich tvořili chlapci (85 %). Dvěma třetinám bylo 16 až 17 let (tedy 9 200 osob), zatímco osoby ve věku 14 a 15 let představovaly 22 % těchto nezletilých bez doprovodu (3 100 osob) a mladší 14 let pak 11 % (1 500 osob)⁽³⁾.

2.3 Dětsí migranti jsou jednou z nejzranitelnějších skupin naší společnosti. Nezletilí cizinci bez doprovodu nemají po svém boku rodiče, což je již samo o sobě vystavuje velké nejistotě a nebezpečí, a velmi často za sebou mají dlouhou, chaotickou a traumatizující cestu poznamenanou násilím. Jsou pak dále vystavováni různým nebezpečím a jsou velmi snadnou kořistí zločineckých sítí, zejména v oblasti obchodování s dětmi za účelem sexuálního vykořisťování a dětské práce.

2.4 EHSV opětovně doporučuje, aby měla zásada „nejlepšího zájmu dítěte“ přednost před veškerým vnitrostátním i mezinárodním právem⁽⁴⁾.

2.5 Rovněž potvrzuje, že rozmanité a komplikované situace, jimž jsou nezletilí cizinci bez doprovodu vystaveni, vyžadují multidisciplinární (právní, psychologický, lékařský, sociální), úplný a celostní přístup.

2.6 Úmluva OSN o právech dítěte (1989) je obecným rámcem ochrany dětí v Evropě. Nicméně ani tento nástroj, ani Evropská úmluva o lidských právech (1950), ani Evropská úmluva o výkonu práv dětí (1996) neobsahují zvláštní ustanovení přímo použitelná pro nezletilé cizince bez doprovodu.

⁽²⁾ Článek 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/ES ze dne 13. prosince 2011 (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽³⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10774042/3-28042020-AP-FR.pdf/a5951a9e-fe8f-ef1a-64f1-cdedfc925eb2>.

⁽⁴⁾ Viz zejména Úmluva OSN o právech dítěte, Evropská úmluva o výkonu práv dětí a stanovisko EHSV ze dne 15. října 2014 Mezinárodní ochrana nezletilých osob bez doprovodu (Úř. věst. C 12, 15.1.2015, s. 69).

2.7 Teprve 26. června 1997 přijala Rada Evropy první právní nástroj, který se konkrétně zabývá otázkou migrujících dětí bez doprovodu. Toto usnesení je však nezávazným nástrojem. Evropské texty sice odkazují na nezletilé cizince bez doprovodu, například směrnice 2003/9/ES o navrácení⁽⁵⁾, ale nebyl vytvořen žádný zvláštní nástroj na úrovni EU.

2.8 Kvůli chybějícímu přesnému právnímu rámci proto členské státy čelí velkým potížím při řešení problematiky nezletilých cizinců bez doprovodu koordinovaným a soudržným způsobem. Je tedy třeba konstatovat, že v členských státech se situace nezletilých cizinců bez doprovodu vyznačuje velkými rozdíly v právních předpisech, které upravují, jakým způsobem s nimi má být zacházeno a jakým postupům mají být podrobováni (určení věku, opatrovnictví, práva apod.).

2.9 Členské státy tudíž musí posílit právní rámec týkající se nezletilých cizinců bez doprovodu. EHSV vyzývá Evropskou komisi, aby vypracovala směrnici o ochraně nezletilých cizinců bez doprovodu, která by sloužila nejlepšímu zájmu dítěte. Tato potřeba je ještě více zřejmá v souvislosti s žalostnou situací mnoha nezletilých cizinců bez doprovodu, jak o ní vypovídají sdružení na ochranu práv dětí.

3. Obecné připomínky

3.1 EHSV poukazuje na své znepokojení ohledně situace nezletilých cizinců bez doprovodu, kteří patří mezi nejzranitelnější osoby v souvislosti s migrací a jsou vystaveny zvýšenému riziku porušování svých základních práv a svobod.

3.2 Úmluva OSN o právech dítěte zavazuje státy k tomu, aby s dětmi bez dokladů zacházely bez rozdílu stejným způsobem jako s „ostatními“ dětmi⁽⁶⁾. EHSV konstatuje, že v praxi existuje jisté napětí mezi vnitrostátními právními rámci, podle nichž se řídí imigrační kontroly, a vnitrostátními právními rámci pro ochranu dětí. EHSV opakuje svoji výzvu členským státům, aby zajistily, že děti v neregulárním postavení budou v první řadě vnímány a chráněny jako děti, a to na úrovni vnitrostátních systémů pro ochranu dětí⁽⁷⁾.

3.3 EHSV vybízí členské státy, aby předcházely veškerému násilí páchanému na dětských migrantech, a to vytvořením bezpečných, legálních a řádných migračních tras a také zajištěním pružných, rychlých a účinných řízení, zejména v souvislosti se sjednocováním rodin, navýšením kvót pro znovusidlování migrantů nebo udělováním humanitárních víz, což posílí záruky pro děti a jejich rodinné příslušníky.

3.4 EHSV vybízí členské státy, aby zavedly zvláštní a účinné postupy pro legalizaci pobytu a našly „udržitelné řešení“ pro nezletilé cizince bez doprovodu, které zaručí jejich nejlepší zájem.

3.5 EHSV znovu připomíná absolutní zákaz zajišťování dětí bez ohledu na jejich administrativní situaci. Tuto praxi silně odsuzuje a připomíná, že porušuje Úmluvu o právech dítěte (článek 3). EHSV poukazuje na to⁽⁸⁾, že zajištění totiž může mít velmi závažné dopady na zdraví a vývoj dětí, a to bez ohledu na délku trvání. Zajištění je vždy v rozporu s nejlepším zájmem dítěte⁽⁹⁾.

3.6 EHSV vybízí členské státy, aby přijaly vnitrostátní právní předpisy zakazující zajišťování nezletilých cizinců bez doprovodu a podporující alternativy odpovídající jejich obzvláště velké zranitelnosti – například přijetí hostitelskou rodinou a umístění do samostatného bydlení pod dohledem.

3.7 EHSV připomíná význam záruky dodržování práva dětí na účast na rozhodnutích, která se jich týkají.

⁽⁵⁾ Směrnice 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98) (známá jako směrnice o navrácení): „Před rozhodnutím o vydání rozhodnutí o navrácení v souvislosti s nezletilou osobou bez doprovodu se zajistí pomoc ze strany vhodných subjektů jiných než orgánů vykonávajících navrácení, a to s řádným přihlédnutím k nejvlastnějšímu zájmu dítěte“. Směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003 (Úř. věst. L 31, 6.2.2003, s. 18) definuje klíčové pojmy a mezi nimi i pojem nezletilá osoba bez doprovodu.

⁽⁶⁾ Článek 2 Úmluvy OSN o právech dítěte.

⁽⁷⁾ Stanovisko EHSV Mezinárodní ochrana nezletilých osob bez doprovodu (Úř. věst. C 12, 15.1.2015, s. 69).

⁽⁸⁾ Viz *A study of immigration detention practices and the use of alternatives to immigration detention of children* (Studie o postupech zajišťování migrantů a používání alternativních způsobů zajištění dětských přistěhovalců), Výbor Parlamentního shromáždění Rady Evropy pro migraci, uprchlíky a vysídlené osoby, 2017.

⁽⁹⁾ *The European Network of Ombudspersons for Children* (Evropská síť veřejných ochránců práv dětí, ENOC), stanovisko s názvem *Ending detention of children for immigration purposes* (Ukončení zajišťování dětí pro imigrační účely), přijato na 23. zasedání ENOC, 27. září 2019.

3.8 EHSV doporučuje členským státům, aby stanovily právní záruky pro přístup nezletilých cizinců bez doprovodu k řízením pro udělení mezinárodní ochrany a záruky pro poskytování informací přiměřených jejich věku. Aby to bylo možné, bude nutné vytvořit specializované azylové jednotky pro pomoc dětským migrantům a zajistit pomoc se sdělováním informací přizpůsobených dětem v jejich rodném jazyce, a to zejména s ohledem na faktory související s pohlavím a mezikulturním rozměrem ve vnitrostátních ustanoveních.

3.9 V zájmu ochrany nezletilých cizinců bez doprovodu před všemi formami vykořisťování EHSV vybízí členské státy, aby dětem, které jsou obětí vykořisťování a násilí, udělily status oběti obchodování s lidmi a spolu s tím i povolení k pobytu. EHSV rovněž trvá na naléhavosti rozhodnutí vydaných v souvislosti s nezletilými cizinci bez doprovodu.

3.10 Nezletilí cizinci bez doprovodu by za žádných okolností neměli být trestně stíháni z důvodů týkajících se výhradně jejich přístěhovačského statusu, nebo pokud je jejich zapojení do trestné činnosti důsledkem jejich vykořisťování.

3.11 V zájmu účinné ochrany nezletilých cizinců bez doprovodu EHSV vybízí členské státy a Evropskou unii, aby přidělovaly potřebné prostředky na veřejné služby a nabízely uzpůsobené služby, zejména prostřednictvím specializované odborné přípravy a posílení kapacit odborníků na ochranu dětí. Tato odborná příprava by měla být zavedena na evropské úrovni.

3.12 Ochrana nezletilých cizinců bez doprovodu nekončí na evropských hranicích. EHSV vybízí EU a její členské státy, aby z potřeb a práv nezletilých cizinců bez doprovodu učinily prioritu v rámci vnějších nástrojů a činností, zejména pak během uzavírání dohod nebo zavádění programů v oblasti spolupráce.

3.13 EHSV připomíná, že každému nezletilému cizinci bez doprovodu musí být co nejdříve a až do jeho plnoletosti přidělen příslušný opatrovník, který musí být informován o všech rozhodnutích, jež se nezletilého cizince týkají, a pomáhat mu po celou dobu řízení. Tento opatrovník musí vždy jednat v zájmu dítěte a nesmí být ve střetu zájmu s vnitrostátními službami na ochranu dětí.

3.14 Jak již EHSV připomněl, přestože právo EU uznává význam zákonného opatrovnictví, nedefinuje povinnosti zákonného opatrovníka. Zákonný opatrovník by měl být „kvalifikovaným zástupcem“ se zkušenostmi s prací s nezletilými a znalostí cizineckého práva daného státu a právních předpisů v oblasti ochrany dětí a měl by mít pravomoc zastupovat dítě při veškerém rozhodování⁽¹⁰⁾, pokud k tomu dítě dá souhlas⁽¹¹⁾. Inspirací by mohl být postup přidělování opatrovníků v Belgii⁽¹²⁾.

3.15 EHSV připomíná, že kromě právní pomoci musí mít nezletilý cizinec bez doprovodu přístup také k sociální ochraně a zařízením pro přijetí a důstojnému provizornímu ubytování. Toto přijetí musí být uzpůsobeno zranitelnosti dané osoby a musí probíhat ve spojení s odborníky na děti, s možností lékařského nebo psychologického vyšetření a přístupem ke zdravotní péči.

3.16 Nezletilí cizinci bez doprovodu musí mít také přístup ke vzdělání, přičemž je třeba respektovat volbu nezletilé osoby a případně jejího opatrovníka. Zapojení nezletilých cizinců bez doprovodu i těch, kteří mezitím dosáhli dospělého věku, by mohly podpořit i programy Erasmus a Erasmus+.

3.17 EHSV zdůrazňuje, že je důležité informovat každé dítě přiměřeně jeho věku o právech, která mu přiznává Úmluva OSN, a umožnit tak nezletilým osobám bez odpovídajícího opatrovnictví požádat o ochranu.

⁽¹⁰⁾ Viz *La protection des mineurs migrants non accompagnés en Europe* (Ochrana nezletilých migrantů bez doprovodu v Evropě), Nisrine Eba Nguema, 2015, <https://doi.org/10.4000/revdh.1147>.

⁽¹¹⁾ Haagská úmluva z roku 1996.

⁽¹²⁾ Belgie zavedla službu velmi rychlého přidělování opatrovníků. Všem nezletilým cizincům bez doprovodu je přidělován opatrovník, což může být jednotlivý občan (jenž prošel výběrem a zaškolením), který jim bude pomáhat při veškerých postupech. Viz https://justice.belgium.be/fr/themes_et_dossiers/enfants_et_jeunes/mineurs_etrangers_non_accompagne. Jeho úkoly jsou definovány takto: „Jakožto zákonný zástupce, který má dbát na celkové dobré životní podmínky dané nezletilé osoby, je opatrovník jakýmsi spojovacím článkem ručícím za to, že si tato osoba vytvoří potřebné dovednosti pro aktivní zapojení do života společnosti.“
(https://justice.belgium.be/fr/themes_et_dossiers/enfants_et_jeunes/mineurs_etrangers_non_accompagne/tuteur/missions_du_tuteur).

4. Konkrétní připomínky

4.1 Článek 1 Úmluvy o právech dítěte definuje dítě jako jakoukoliv osobu mladší 18 let. Jeho zvláštní právní postavení mu zaručuje soubor práv, jež státy, které jsou signatáři Úmluvy, musí zaručit. Tato ochrana závisí na nezletilosti dané osoby, což v praxi a ve všech členských státech vyvolává otázku určování věku.

4.2 EHSV připomíná, že v souladu se zásadou „presumpce nezletilosti“ musí být mladý člověk, který se prezentuje jako nezletilá osoba, za nezletilou osobu považován až do rozhodnutí soudu příslušného k posouzení této záležitosti. Musí být tedy neprodleně chráněn v důstojných podmínkách v souladu se svou zvláštní zranitelností.

4.3 EHSV rovněž připomíná, že je třeba uplatňovat presumpci platnosti zahraničních dokladů o osobním stavu předložených dítětem, které dokládají jeho nezletilost, a že se jedná o hlavní faktory, které je nutné zohlednit při stanovování nezletilosti. Pouze formální zpochybnění pravosti předloženého dokladu o osobním stavu by mělo umožnit zrušení presumpce platnosti tohoto dokladu.

4.4 EHSV připomíná, že v souladu s článkem 8 Úmluvy o právech dítěte „je-li dítě protizákonně částečně nebo zcela zbaveno své totožnosti, zabezpečí mu státy, které jsou smluvní stranou Úmluvy, potřebnou pomoc a ochranu pro její urychlené obnovení“⁽¹³⁾.

4.5 K postupu určování věku migranta by se tedy v zásadě mělo přistoupit pouze tehdy, nemá-li oficiální úřední dokumenty prokazující jeho věk, nebo v případě vážných pochybností⁽¹⁴⁾.

4.6 EHSV opět konstatuje, že členské státy nejsou jednotné, pokud jde o metody posuzování věku nezletilých cizinců bez doprovodu, a že žádná z metod se neprokázala jako spolehlivá.

4.7 EHSV vyzývá členské státy, aby nezletilost posuzovaly na základě souboru ukazatelů, přičemž v první řadě by to měly být prohlášení dotčené osoby, předložené doklady o osobním stavu, pohovory s dotčenou osobou a případně ověření pravosti dokladů o osobním stavu, a zdůrazňuje, že lékařské posouzení věku je třeba provádět až v případě přetrvávajících pochybností a jako zcela krajní prostředek.

4.8 S ohledem na jejich zvláštní zranitelnost EHSV připomíná, že v případě pochybností má být rozhodnuto ve prospěch nezletilé osoby bez doprovodu.

4.9 EHSV připomíná, že vyšetření kostí praktikované v mnoha členských státech mezinárodní instituce a odborníci silně zpochybňují, pokud jde o jeho vědeckou spolehlivost⁽¹⁵⁾, a kritizují jej rovněž za nerespektování soukromí dítěte, možné ohrožení zdraví (kvůli použití rentgenových paprsků) a také kvůli možným chybám.

4.10 EHSV vyzývá k tomu, aby se zcela upustilo od testů, protože nejsou zcela spolehlivé. EHSV má za to, že nemáme-li spolehlivé ověřovací prostředky, neznamená to, že musíme využívat prostředky, o nichž je známo, že jejich výsledky jsou přibližné.

4.11 EHSV vybízí členské státy, aby chránily nezletilé cizince bez doprovodu, poskytly jim čas a skutečné prostředky pro určení identity a využily přitom například diplomatickou spolupráci (s výhradou souhlasu a aniž by to nezletilou osobu ohrozilo) a poskytnutí přímých důkazů, jako jsou psychosociální posudky, pro stanovení nezletilosti.

4.12 EHSV navrhuje, aby jako poslední prostředek v případě chybějících důkazů v podobě dokumentů a v případě závažných pochybností o věku nezletilé osoby bylo provedeno posouzení věku za použití multidisciplinárního přístupu nezávislými odborníky, kteří mají odpovídající odbornost a znalosti o kulturním a etnickém původu dané osoby. Inspirací mohou být postupy uplatňované v Anglii.

⁽¹³⁾ Viz také článek 24 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech z roku 1966 a článek 7 Úmluvy o právech dítěte.

⁽¹⁴⁾ Úřad vysokého komisaře OSN pro lidská práva (v červenci 2010) a Parlamentní shromáždění Rady Evropy (15. dubna 2011) upřesnily, že k posouzení věku by se mělo přistoupit pouze v případě pochybností.

⁽¹⁵⁾ Vědeckou spolehlivost zpochybnil jmenovitě Evropský parlament (usnesení ze dne 12. září 2013) nebo také Výbor pro práva dítěte ve svých doporučeních ze dne 12. června 2009. Spolehlivost těchto testů odsoudila i belgická lékařská komora (stanovisko ze dne 20. února 2010) a francouzská národní lékařská akademie. Používání vyšetření kostí ve Francii odsoudil rovněž veřejný ochránce práv (26. února 2016). Viz zpráva platformy Mineur en exil (Belgie) s názvem *L'estimation de l'âge des MENA en question: problématique, analyse et recommandations* (Odhadování věku nezletilých cizinců bez doprovodu: problematika, analýza a doporučení), září 2017.

4.13 EHSV vyzývá členské státy, aby na evropské úrovni zřídily komisi pro dohled s cílem navrhnout celostní posuzování věku společné pro všechny členské státy a dohlížet nad protokoly a postupy v oblasti posuzování věku.

4.14 Závěry jakéhokoli řízení musí být pod hrozbou neúčinnosti bezpodmínečně odůvodněny a musí být předmětem odkladného, účinného a rychlého opravného prostředku a musí být možné se proti nim odvolat.

5. Zvláštní připomínky v souvislosti s onemocněním COVID-19

5.1 Pandemie onemocnění COVID-19 nevyhnutelně prohloubila rizika pro nezletilé cizince bez doprovodu, jejichž zdraví je už tak mnohdy oslabené: nemožnost dodržovat opatření k zamezení šíření nákazy, nedostatečný přístup k potravinám, hygieně, vodě, nedostatek uzpůsobených informací o opatřeních pro osobní ochranu a preventivních opatřeních a obtížný přístup k péči.

5.2 EHSV vyzývá všechny evropské orgány, aby podnikly všechny potřebné kroky pro zajištění toho, že práva dětí zaručovaná mezinárodními úmluvami budou dodržována i během zdravotní krize související s onemocněním COVID-19 a že budou náležitě chráněna během blížící se hospodářské krize.

5.3 EHSV vítá nedávné přesídlení nezletilých cizinců bez doprovodu z Řecka do Lucemburska, Portugalska, Francie, Finska a Německa a žádá členské státy, aby neprodleně učinily prioritu z okamžitého přesídlení osob žijících v nedůstojných podmínkách, zejména v Řecku ⁽¹⁶⁾.

V Bruselu dne 18. září 2020.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Luca JAHIER

⁽¹⁶⁾ Viz <https://www.unhcr.org/fr/news/press/2020/4/5e980505a/agences-lonu-felicitent-premiere-relocalisation-denfants-accompagnes-grece.html> a <https://www.eepa.be/?p=3856>.